

KRATKOČASNIK

glasilo Osnovne šole Primoža Trubarja Laško

šolsko leto 2015/16, 2. november 2015, številka 8, letnik IV

Svetovni in drugi dnevi v oktobru

Intervju z Anico Bregar: Od deklice, ki »komandira« punčke, do čisto prave podravnateljice

Bumbar park: Četica več kot zadovoljnih

Knjižnica PŠ Debro: Domače in gozdne živali v pravljicah ...

Šolske kuharice: Ko laška in debrska šola združita moči

Projekt Drobtinica

Pouk slovenščine na daljavo: Slovenka v Dubaju

Simbioza giba: Tudi dedki in babice se znajo igrati

KRATKOČASNIK, glasilo OŠ Primoža Trubarja Laško

šolsko leto 2015/16, 2. november 2015, številka 8, letnik IV

Odgovorna urednica: Tanja Drolec

Uredništvo: Eva Vujasinović, Katja Pajk, Jakob Pirš, Maja Rutar, Iza Florjanič, Tjaša Ravnikar, David Mraz, David Zajc, Nika Petrovič, Polona Mastnak Zajc, Rene Cverle, Ula Rezec, Patricija Mehle, Anemarie Hrastnik, Lea Verbovšek, Nadja Slapšak, Tjaša Gradišnik, Špela Videc, Barbara Grešak

Naslovnica: Katarina Knez



Didaktično gradivo je na voljo pod licenco
Creative Commons
Priznanje avtorstva- Nekomercialno-Deljenje
pod enakimi pogoji 2.5 Slovenija

Spletno objavo omogočila Osnovna šola Primoža Trubarja Laško



SVETOVNI IN DRUGI DNEVI V OKTOBRU

Teden otroka

Teden otroka se začne vsak prvi ponedeljek v oktobru in traja sedem dni. V tem času se organizirajo prostočasni in razvedrilni programi za otroke v vseh večjih krajih po Sloveniji. Letos je bil teden otroka od 5. do 11. oktobra.

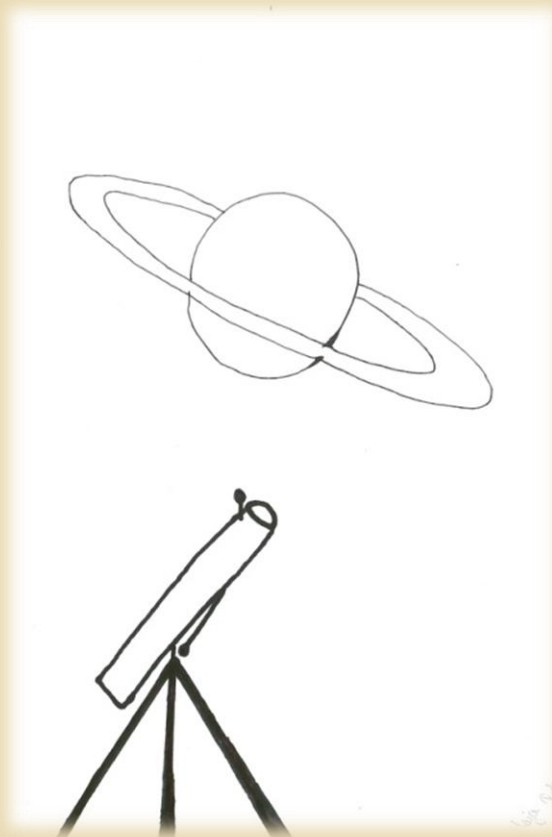
Dan hrane in boja proti lakoti

Svetovni dan hrane je 16. oktobra. Ta dan nam ponuja priložnost, da se zavemo stiske šestine svetovnega prebivalstva – to je milijarde ljudi, ki trpijo zaradi lakote. Manj razvit svet živi v pomanjkanju, medtem ko razvit svet živi v preobilju. Na svetu je dovolj hrane za vsakogar, vendar odpravljanje lakote pomeni, da hrana pride v roke in usta tistih, ki jo zares potrebujejo – predvsem revnih, žrtev vojn in naravnih nesreč. Ob tem bi se moral vsak od nas, preden zavrže hrano, zamisliti nad svojimi dejanji, saj bi za ljudi, ki trpijo zaradi hudega pomanjkanja hrane, odvržen košček kruha pomenil prepotreben obrok, ki ga največkrat nimajo.



Svetovni dan učiteljev

Svetovni dan učiteljev obeležujemo 5. oktobra. Dr. Branko Slivar je v Raziskavi o poklicnem stresu pri slovenskih učiteljih iz leta 2009 ugotovil, da kar 84 odstotkov učiteljev svoj poklic ocenjuje kot izjemno stresen, pogosto pa je pod stresom več kot polovica učiteljev. Kot vemo, morajo učitelji, če želijo dobro opravljati svoj poklic, veliko časa nameniti tudi pripravam na pouk, popravljanju nalog in vzgojnemu delu.



Dan živali

Svetovni dan živali je vsako leto 4. oktobra. Na ta dan se spomnimo vseh živali, po vsem svetu pa so organizirani posebni dogodki, s katerimi opozarjajo javnost, kako pomembno je varovanje živali. Ta datum so izbrali, ker na ta dan goduje sveti Frančišek Asiški, ki je zagovarjal odgovoren in ljubeč odnos človeka do okolja in živali.

Mesec požarne varnosti

Oktober je tudi mesec požarne varnosti. Letos je bil namenjen evakuaciji.

Dan vesolja

Vesolje naj bi nastalo na soboto, 22. Oktobra, leta 4004 pr. n. št. Vendar nekateri poznavalci biblije menijo, da se je nadškof zmotil in da je vesolje še sedem let starejše.

*Barbara Grešak
Risbi: Špela Videc in Maja Rutar*

SVETOVNI DAN UČITELJEV

Od deklice, ki »komandira« punčke, do čisto prave podravnateljice

5. oktobra obeležujemo svetovni dan učiteljev. Zato smo na klepet povabili nekdanjo učiteljico in podravnateljico OŠ Laško gospo Anico Bregar, ki je s toplino in prijaznostjo odgovorila na nekaj vprašanj.

Vaše življenje je bilo tesno povezano s šolstvom. Kdaj ste začeli razmišljati o tem, da bi postali učiteljica? Kdo vas je navdušil?

Že kot otrok sem se vedno rada igrala s punčkami in vedno sem hotela imeti nekakšno »komando« tudi nad starejšo sestro. Tako so mi že takrat dejali, da sem usmerjena k učiteljskemu delu. Za ta poklic sem se odločila popolnoma sama, kajti moji starši so bili proti. Takrat tudi nismo imeli takšnih svetovalnih služb kot danes, da bi mi svetovale drug poklic, in tako sta me v to prepričali samo moja trda volja in duša.

Poučevali ste učence na razredni stopnji, učili ste tudi na predmetni.

Moje prvo delovno mesto je bilo v šoli v Rečici. Takrat sem poučevala četrti razred in ti učenci so bili stari 16, 17 let, ker so večkrat ponavljali posamezen razred, predvsem zato, ker je bila Rečica bolj revno naselje in je bilo veliko otrok v družinah, zato se starši niso mogli toliko ukvarjati z njimi. Po štirih letih sem prišla v matično šolo Laško, kjer sem večinoma učila tretji razred. To so bili otroci, ki so ubogali in imeli neko spoštovanje. Šolanje sem nadaljevala in tako sem lahko učila tudi na predmetni stopnji, in sicer družbo in naravo. Bila sem tudi razredničarka, vendar samo do sedmega razreda, saj sem potem šla v pokoj.

Bili ste tudi podravnateljica. Gre za zahtevno delovno mesto. Kako se spominjate tega obdobja?

Delovno mesto mi je bilo všeč. Šola je takrat imela približno osemsto šolarjev in med njimi je

bilo tudi nekaj tistih, ki so kršili šolska pravila. Moja naloga je bila tudi, da kot podravnateljica skrbim za red v šoli, zato sem tiste učence morala kaznovati. Imela sem srečo, da sem jih lahko velikokrat pametno kaznovala, in sicer delovno. Kljub vsemu imam še vedno zelo lep spomin na to obdobje.

V vseh letih v šolstvu se vam je zagotovo zgodilo marsikaj zanimivega. Bi lahko za naše bralce povedali kakšno anekdoto?

Nekega dne, ko sem bila podravnateljica, je prišel nek učitelj v mojo pisarno, nato še drugi in tretji ... Vsi so imeli enak problem, kajti nihče od njih ni mogel priti ne v razred ne v kabinet. Zdelo se mi je zelo čudno, zato sem poklicala hišnike in odšli smo do prvih, drugih, tretjih ... vrat. Ugotovili smo, da je nekdo s sekundnim lepilom zalepil vrata. Spet sem imela to srečo, da sem vedela, kdo je krivec. Ker je takoj priznal krivdo, ni bil kaznovan,

ampak se je le opravičil učiteljem. Zgodilo se je tudi to, da sem v Rečici nekega nagajivčka zaprla v kabinet. Vrata sem zaklenila in nadaljevala pouk. Ko je bilo konec pouka, sem na tega dečka pozabila in odšla domov. Doma sem se spomnila in seveda me je zgrabila panika. Vrata sem zaklenila, in če bi šel skozi okno, bi lahko padel in se poškodoval. Naslednji dan sem s strahom odšla v službo. Najprej sem odšla do vodje in ji povedala, kaj se je zgodilo. Povedala mi je, da je bil ta deček prej doma kot jaz, kajti znašel se je in splezal skozi okno.



Današnja mladina je drugačna, kot je bila včasih. Menite, da je to dobro ali slabo?

Današnji otroci so veliko časa sami, kajti starši so v službi in se tudi ne zmorejo toliko časa ukvarjati z njimi. A če so v družini razumevanje, ljubezen in pogovor vsaj takrat, ko so skupaj s starši, takšni otroci nimajo težav. Mislim, da je današnja mladina zelo pametna, a mediji preveč vplivajo nanjo. Velikokrat opažam tudi, da mladi ne gojijo nekega spoštovanja do starejših.

Kaj bi položili na srce mladim?

Zelo pomembno je, da poslušajo svoje srce in pametno glavo. Naj ne zapadejo v škodljive stvari, kajti za dežjem vedno posije sonce, zato ne smejo obupati. Predvsem je pomembno, da delajo in kljub visokim šolam kdaj poprimejo tudi za delo nižjega stališča.

Če bi se ponovno odločali za poklic, ali bi spet postali učiteljica?

Vsekakor. Če bi bila mlajša, bi se vpisala na gimnazijo in postala učiteljica zgodovine in geografije, kajti to je moja velika želja že iz mladosti, a je nisem mogla uresničiti zaradi pomanjkanja denarja v družini, ki bi mi omogočil nadaljnje šolanje.

Kdor ima rad naravo, ima rad tudi ljudi. Pred kratkim je vaša družina zasedla prvo mesto med nagrajenci za najlepše balkonsko cvetje. Kaj vam to pomeni?

V naši družini imamo to srečo, da smo vsi ljubitelji cvetja in lepo urejenega okolja, vse to delamo zase in za svojo dušo. Cvetja ne vzgajamo, da bi ga drugi videli in občudovali, ampak zase in za svoje veselje. Seveda je bila omenjena moralna nagrada vsem vseh.

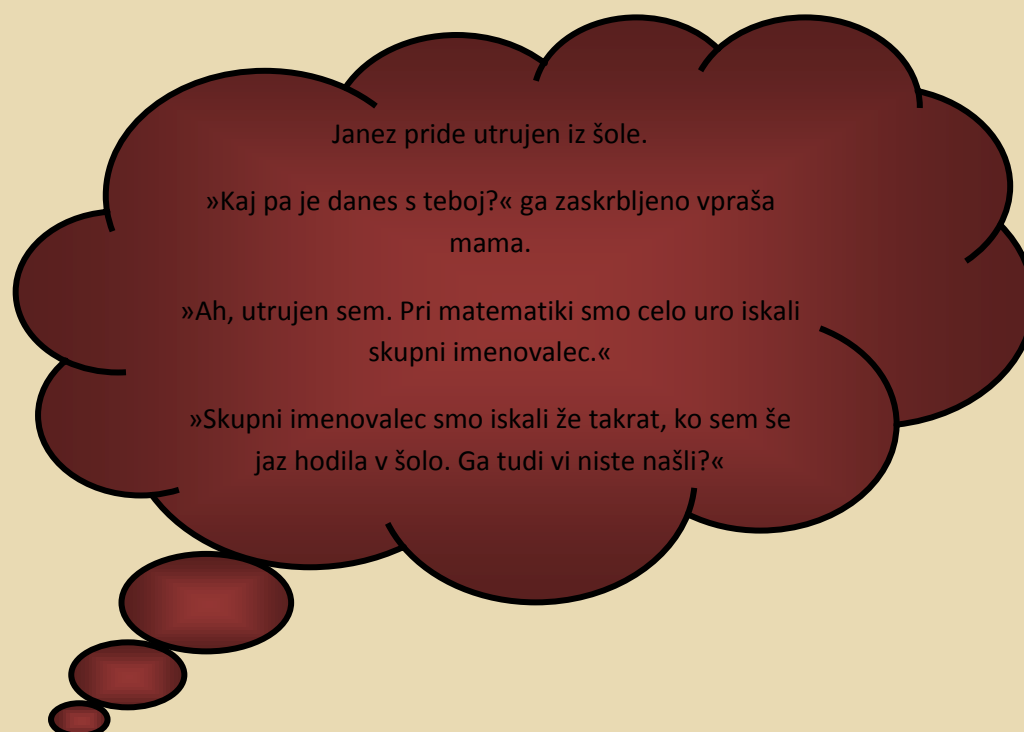
Kakšen je po vašem mnenju dober učitelj?

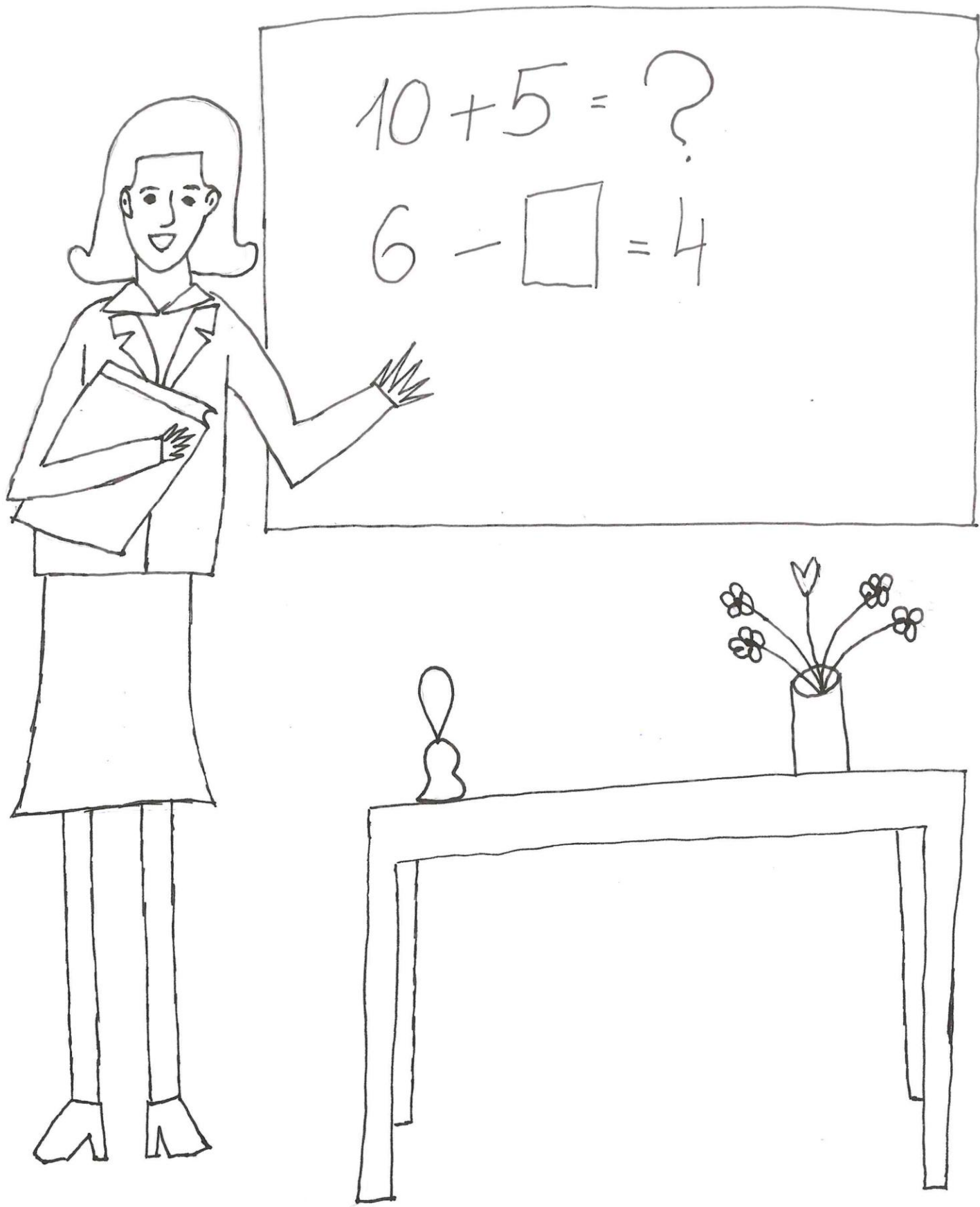
Dober učitelj se zaveda svoje naloge, je nežen do učencev, dosleden, zgled učencem, suveren, izpolnjuje tisto, kar ima naloženo, predvsem pa z učenci ravna kot mama. Pomembno je, da zna učence pohvaliti, kajti hvala naredi več kot kazen.

V vseh generacijah ste učili tudi veliko Laščanov.

Res je. Učila sem zelo veliko Laščanov. In danes so ti učenci že zdravniki, učitelji, pravniki, nekateri imajo celo dve fakulteti... skratka vse vrste poklicev. In res zelo sem ponosna, da sem jih lahko učila.

Tjaša Gradišnik





Maja
Rutar

KOMENTAR

Če nimaš enake pričeske kot predsednik ...

Pravice in dolžnosti. Popolnoma vsak človek se srečuje z njimi, zavedno ali ne. Če jih izkoristi in opravlja ali ne. Največkrat se jih ne zavedamo ali se jih nalašč ne želimo zavedati – sploh dolžnosti.

Velikokrat se izkaže, da sploh mi, otroci, ne vemo, kaj imamo. Ne vemo največkrat tako rekoč nič. Ne zavedamo se, kaj bi brez njih. Šele ko bi jih izgubili, bi se vsi zavedli, da so nekaj fantastičnega ... Nekje sem prebrala, da dolžnosti in pravice vzgajajo človeka, torej so pomembne v vsakdanjem življenju. Nekatero pravico se nam morda zdijo neumne, na primer pravica do izobraževanja – kdo pa želi hoditi v šolo? Ampak če pomislimo na Severno Korejo, kjer je prekršek, če nimaš enake pričeske kot predsednik, in ne smeš niti ziniti čez voditelja – no, pravzaprav lahko, ampak potem sta ti in tvoja družina kmalu mrtva. Preprosto izgineš. Če človek nima niti ene pravice, ni vreden nič. Meni se zdijo takšni ljudje kot sužnji 21. stoletja. Ne vedo, kaj pomenijo prosti čas in svoboda mišljenja, svobodno govorjenje ... in pravica do življenja. Kadarkoli se lahko zaradi besedice prijatelja, sorodnika ali znanca znajdejo v delovnih taboriščih ali ostanejo brez glave. Redkokdo se vrne ... Njihov predsednik je zato organiziral tajno policijo ... tako nimajo nikjer pravice do zasebnosti. Če morda ni policije, tudi ljudje posameznikov ne poslušajo – zaradi medijev. Vsi mediji pripadajo predsedniku, ki odloča, kaj bo objavljeno in kaj ne. Torej le dobre stvari ali izmišljene. Ta njihov predsednik ni prišel na to mesto z volitvami – kje pa! Prej je bil vladar njegov oče, še prej njegov dedek ... predsedniška funkcija se namreč prenaša iz roda v rod ... Še iz države ne morejo! So torej kot ujetniki.

Zato se nihče od nas ne more pritoževati. Imamo pravice in dolžnosti. Glede tega smo veliki bogataši. Uporabimo jih v svoje dobro in dobro drugih. Izkoristimo jih!

Nadja Slapšak

ZGODBICA

Muca Mija gre prvič v šolo

Nekoč je živela muca Mija. Praznovala je peti rojstni dan. Bila je zelo vesela, saj je od prijateljev dobila zelo lepa darila.

V enem darilu je dobila sporočilo. »Juhu!« se je razveselila. Ali veste, zakaj? Zato, ker je v pismu pisalo, da je še samo leto do takrat, ko bo šla v šolo. Muca Mija je čakala šesti rojstni dan. Čakala je in čakala, kdaj bo prišel njen najboljši dan. Zelo se je dolgočasila, saj je vedela, da je leto zelo dolgo. Brala je knjige, risala, pisala, spala in počela še mnogo drugih reči. Zato se je nekega dne spomnila, da bo narisala in tudi napisala svojo lepo slikanico. Ko je risala in pisala, je čas hitro mineval. In potem si je rekla: »Znajti se je treba in bo vse hitro minilo.« In res ji je uspelo. Poskočila je od veselja in začela razmišljati o rojstnem dnevu. »Samo še tri dni in bo moj rojstni dan.« Bila je vesela in navdušena. In res, po treh dneh je bila muca Mija zelo vesela, ker je želela iti v šolo. Ko so prišli prijatelji, so jo obdarili z lepimi darili. Ko so odšli, je muca Mija z veseljem odprla darila in je bila zelo vesela, ker je dobila drugo sporočilo. Na njem je pisalo: »Ob 14. uri se dobimo pri šoli.« Res je odšla tja. Sošolci mucki so jo z veseljem sprejeli in obdarili s šolskimi potrebščinami.

In od takrat je muca Mija hodila v šolo. Učili so se mijavkati in se naučili mačjo abecedo. Naša muca Mija je bila odlična učenka.

Lea Verbovšek

TEDEN OTROKA

5. - 11. oktober 2015

Poslanica ob Tednu otroka® 2015

Andrej Rozman Roza:
NEKAJ TI MORAM POVEDAT

Za vsakogar mora obstajati nekdo,
kateremu tako zaupa,
da se mu lahko zaupa,
ko mu je težko.

Za vsakogar mora obstajati nekdo,
ki ga razume in posluša,
ko mu je zmrznjena duša
in mu je v srcu slabo.

Nekdo, kateremu lahko zaupa tudi tiste težave,
ki bi jih najrajši izbrisal iz glave,
in mu lahko pove tudi to,
kar ni povedat lahko.

A pogovarjanje je za človeka
še bolj pomembno kot obleka
in hkrati danes redka stvar
za katero ni potreben denar.

Pogovarjanje ni le za zabavo,
zdravilno je tudi, ko imamo težavo
in se v lastnih mislih dušimo,
dokler jih še z nekom ne delimo.

Pogovarjanje je bližina in toplina,
s pogovarjanjem smo družina in skupina.
S pogovarjanjem se človek s človekom prepleta,
s pogovarjanjem smo mreža tudi zunaj interneta.

**NEKAJ TI MORAM
POVEDATI**



BUMBAR PARK

Četnica več kot zadovoljnih

Obisk Bumbar parka v Mariboru je že nekaj let stalnica med krompirjevimi počitnicami.

Vsako leto se ga udeleži precejšnje število učencev razredne stopnje vseh naših šol – matične in vseh podružničnih. Letos je bila udeležba še posebej množična – približno 160 učencev z učiteljicami spremljevalkami je od jutra do popoldneva uživalo na vse mogoče načine. Drobec dogajanja vam predstavljamo na fotografijah.

*Nena Turnšek
Foto: Brigita Kovač*





KNJIŽNICA PŠ DEBRO

Domače in gozdne živali v pravljicah, pesmicah, basnih

V šolskem letu se 2015/16 nadaljuje sodelovanje med knjižnico PŠ Debno in debrsko enoto Vrta Laško.

Letošnji projekt smo poimenovali Domače in gozdne živali v pravljicah, pesmicah, basnih. Prvi obisk otrok in vzgojiteljic iz skupin Zvezdice, Mavrice in Luna je bil 16. oktobra 2015. Ob poslušanju pravljice Karen King Ježek najde družbo, dveh kratkih pesmic in basni Od kdaj ima

ježek bodice so otroci še bolj spoznali ježka, nato pa so pripovedovali o svojih izkušnjah s tem gozdnim ponočnjakom. Bilo je zanimivo in prijetno, zato se bo druženje nadaljevalo tudi v novembru.

Lidija Toplišek



PŠ ŠENTRUPERT

S pravljico in z lutko do boljšega počutja in zdravja

Tudi letos sta nas obiskali knjižničarki Martina Ajdnik in Valentina Pavlinc ter nas navdušili s poučnima pravljicama *Gorski vrt za vse odprt* in *Zelišča male čarovnice*.

Tokrat nismo le prisluhnili pravljicama, ampak smo ob knjigi tudi spoznavali zdravilna zelišča. Knjižničarki sta nas naučili, kako si lahko doma

ob pomoči staršev pripravimo zdravilne zeliščne bonbone, ki zdravijo naše grlo, dlesni, dajejo svež dah in še slastni so.

Nasekljate zdravilna zelišča in jih primešate v karamel sladkor. Nato na papir za peko z žlico vlijete male lužice, ki se bodo ohladile in spremenile v okusne bonbone.

Medtem ko je Martina pripravljala bonbone po zgoraj opisanem receptu, smo ostali veselo zapeli ob Valentinini spremljavi na klaviaturah. Končno so bili zdravilni bonboni narejeni. Mmmm ... Kako so teknil.

Po sladkanju sta nas presenetila še zobna asistentka Mojca Mraz in osliček Berto, ki sta nam na hudomušen način predstavila, kako poskrbeti za sijoč in zdrav nasmeh. Ob koncu dneva smo kar pokali od zdravja in veselja. Hvala vsem za prijeten zdravilno-poučen dan.

Renata Kolšek



PŠ VRH

Jesenske novičke

Za nami sta že dva meseca novega šolskega leta. Z dobrim zgledom in S pozitivno energijo smo navdušili tudi prvošolca. Za našo varnost, predvsem pa varnost naših najmlajših je poskrbel gospod policist Robert Bezamovski, ki je z njimi opravil poučen sprehod v naši okolici šole.

Pod vodstvom gospoda Tomaža Majcna smo spoznavali geološko dediščino na Vrhu. Poiskali, poimenovali in naredili smo zbirko različnih kamnov. Bili smo presenečeni, koliko zanimivih kamnov imamo tako blizu šole. Da bi upali in verjeli v dobro, nam je vsakemu podaril mineral tigrovo oko, ki smo ga hitro pospravili v žepe in peresnice, da bi nam prinesel srečo.

Na obisku so bile tudi zobna asistentka Mojca Mraz z osličkom Bertom ter knjižničarki, s

katerimi smo naredili zeliščne bonbone iz melise ter mete. Pisana jesen nas je bogato obdarila, zato smo veliko ustvarjali iz naravnega materiala. Ustvarjali smo tudi v delavnici s škratom Lenartčkom. Izdelke, nastale v delavnici, bomo razstavili, nekaj pa tudi podarili na tradicionalnem srečanju krajanek in krajanov Vrha, starih 70 in več let. Z domačim kulturnim društvom bomo sooblikovali kulturni program in nastopali z igro Medved išče pestunjo.

Klaudija Košenina



PŠ ŠENTRUPERT

Čebelnjak zasijal v novih barvah, ustvarjalne dejavnosti za učence, nastop za krajanje in krvodajalce Šentruperta

Z učenci PŠ Šentrupert skrbno urejamo medoviti vrt in širšo okolico čebelnjaka.

V dneh pred tednom otroka so se nam pri delovni akciji pridružili tudi čebelarji ČD Laško in starši učencev. S skupnimi močmi in z doniranimi sredstvi smo zbrusili čebelnjak, kozolček in ptičjo hišico ter jih prebarvali in polakirali. Prijeten in uspešen delovni dogodek smo zaključili ob slastnem domačem narezku.

Teden otroka sta učencem polepšala gledališka predstava Mojca Pokrajculja in zelo priljubljen naravoslovni dan Tetka Jesen.

Ker so se vsi tako potrudili za nas, smo tudi mi z veseljem pripravili nastop in z njim popestrili nedeljsko prireditev ob srečanju krajanov in krvodajalcev Šentruperta. Z dobrimi občutki smo zaključili teden otroka.

Hvala vsem, ki nas podpirate in skupaj z nami skrbite, da bodo naši otroci še naprej pridobivali spretnosti in znanje v urejenem šolskem učnem čebelnjaku z okolico.

Renata Kolšek



PŠ VRH

Prvi šolski dan

Vstop v novo, neznano stavbo, velika pričakovanja, opazovanje novih obrazov, spoznavanje novih prijateljev in veliki koraki v svet učenja. Vsi se dobro spominjamo svojega prvega šolskega dne.

Za naša prvošolčka smo pripravili kratek program. Zaigrali smo jima dramsko igro Medved išče pestunjo, jima zapeli ob harmoniki in veselo zaplesali. Pripravili smo jima tudi kratek preizkus, kjer sta z igračami tovornjaki morala voziti med

ovirami. Žiga in Simon sta nalogo opravila odlično, zato smo jima glasno zaploskali, ju sprejeli medse in spustili v svoja srca. Vsem prvošolčkom želimo čim več uspehov na njihovi novi poti!

Klaudija Košenina



Previdni vozniki

Učenci četrtega in petega razreda PŠ Vrh nad Laškim smo 18. septembra izvedli prvi tehniški dan na temo prometa. Lepo petkovo jutro, ko je bila v dolini še megla, smo se z avtobusom odpravili v Laško. V šolski telovadnici smo imeli eno uro predavanja o varnosti v prometu. Mentor nam je povedal, kako se moramo obnašati kot udeleženci v prometu. Najpomembnejša stvar v prometu je, da ostanemo živi. Pogosto nam odrasli rečejo, da moramo hitro in pazljivo čez cesto. Mentor pa nas je podučil, da moramo v prometu mirno hoditi in opazovati, saj bomo le tako ostali živi. Po predavanju je sledil najboljši del tehniškega dneva. Na igrišču nas je pričakal postavljen poligon v obliki prave ceste in križišč. Vsak učenec je imel možnost biti pravi voznik. Ugotovili smo, da smo imeli kar nekaj težav v križišču, pri zavijanju, pri ustavljanju ...



... pri ustavljanju ...



Ta dan nam bo ostal v lepem spominu, saj smo se lahko vživeli v voznike. Zahvaljujemo se županu, da nam je omogočil to prijetno izkušnjo.

Jasna Lapornik

TEKMOVANJE IZ ZNANJA O SLADKORNI BOLEZNI

Rezultati tekmovanja

Šolsko tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni za bronasto priznanje je bilo v petek, 16. oktobra, ob 13. uri v MŠ Laško in PŠ Debro.

V MŠ Laško je tekmovalo 20 in v PŠ Debro 13 učencev. Skupaj je tekmovalo 33 učencev. Bronasto priznanje iz znanja o sladkorni bolezni so v MŠ Laško dosegli 4 učenci, medtem ko je v PŠ Debro omenjeno priznanje osvojilo 5 učencev.

Za bronasto priznanje je bilo treba doseči 31 od 40 točk.

Tabela 1: Rezultati šolskega tekmovanja za MŠ Laško

IME IN PRIIMEK	RAZRED	DOSEŽENE TOČKE	MOŽNE TOČKE	DOSEŽKI
1. Lea Lešek Povšič	9. b	38	40	BRONASTA
2. Alma Pleteršek Fajfer	9. a	38	40	BRONASTA
3. Nika Jančič	9. b	37	40	BRONASTA
4. Zala Likar Kresse	7. a	32	40	BRONASTA
5. Tilen Pasarič	8. c	30	40	
6. Katarina Knez	8. a	30	40	
7. Tjaša Gradišnik	9. a	29	40	
8. Lea Grabner	9. a	28	40	
9. Julia Likar Kresse	7. a	28	40	
10. Stella Tretnjak	8. c	27	40	
11. Nina Deželak	9. a	26	40	
12. Nik Hrastnik	8. a	26	40	
13. Helena Jeretina	9. a	25	40	
14. Lovro Dermota	8. a	25	40	
15. Anja Hochkraut	8. a	25	40	
16. David Maček	8. a	25	40	
17. Nadja Slapšak	8. a	23	40	
18. Neja Lapornik	8. b	23	40	
19. Alja Špec	8. c	20	40	
20. Maja Rutar	9. a	19	40	

Tabela 2: Rezultati šolskega tekmovanja za PŠ Debro

IME IN PRIIMEK	RAZRED	DOSEŽENE TOČKE	MOŽNE TOČKE	DOSEŽKI
1. Eva Kodrin	9. a	38	40	BRONASTA
2. Ajda Klepej	9.a	36	40	BRONASTA
3. Anže Jančič	9. a	35*	40	BRONASTA
3. Sara Sakić	9.a	35*	40	BRONASTA
5. Laura Breznikar	8. b	33	40	BRONASTA
6. Lana Zajc	8. b	28	40	
7. Barbara Fajfer	9. a	27	40	
8. Florjan Žagar	9. a	27	40	
9. Anja Očko	9. a	26	40	
10. Ajda Podkrižnik	9. a	26	40	
11. Manja Leskovar	9. a	25	40	
12. Monika Stefanciosa	9. a	23	40	
13. Tija Valušnik	9. a	21	40	

Državnega tekmovanja, ki bo v soboto, 21. novembra, se bodo udeležili naslednje učenke in učenec, ki so dosegli 34 ali več točk.

IME IN PRIIMEK	RAZRED	DOSEŽENE TOČKE	MOŽNE TOČKE
MŠ Laško			
1. Lea Lešek Povšič	9. b	38	40
2. Alma Pleteršek Fajfer	9. a	38	40
3. Nika Jančič	9. b	37	40
IME IN PRIIMEK	RAZRED	DOSEŽENE TOČKE	MOŽNE TOČKE
PŠ Debro			
1. Eva Kodrin	9.a	38	40
2. Ajda Klepej	9.a	36	40
3. Sara Sakić	9. a	35*	40

****Ponovno preverjanje za uvrstitev na državno tekmovanje zaradi istega števila točk.**

Iskrene čestitke vsem!

Mentorici Dragica Đerić in Milena Žohar

ŠOLSKE KUCHARICE

Ko laška in debrska šola združita moči

Oktobra je bilo v Srednji šoli za gostinstvo in turizem Celje izobraževanje o dieti pri celiakiji. Seminarja smo se udeležile kuharice iz OŠ Laško in Debro.

Vsako leto se povečuje število diet, med njimi tudi za celiakijo. Ti seminarji so smotrni, ker se seznanimo z raznimi novostmi. Strokovno znanje nam je tokrat posredovala gospa Nataša Forstner Holešek, medtem ko je v praktičnem delu

kuhalnico vihtela gospa Majda Jurše. Takšni seminarji so vedno dobrodošli, saj se tudi kuharice zavedamo, da so otroci naš največji zaklad.

Anica Mehle



Anica Mehle, Zdenka Razboršek, Karmen Rajh, Darja Ukmar



SVETOVNI DAN HRANE IN BOJA PROTI LAKOTI

Projekt Drobtinica

V Rdečem križu Slovenije so na svetovni dan hrane, 16. oktobra, posebno pozornost posvetili osnovnošolskim otrokom iz socialno šibkejših okolij. Letos je naša šola prvič sodelovala pri humanitarnem projektu Drobtinica.

In kaj sploh je to? Je dobrodelna akcija, s katero se poskuša zbrati čim več prostovoljnih prispevkov na nekoliko drugačen način. Podarjen kruh, pecivo, rezance in druge izdelke – izdelke na stojnicah – so zamenjevali za prostovoljne prispevke.

To je bila že 15. tradicionalna enodnevna kampanja, s katero Rdeči križ Slovenije dopolnjuje programe socialne pomoči otrokom iz socialno šibkejših okolij, ozavešča slovensko javnost glede vse bolj pereče problematike nezadostne in/ali nepravilne prehrane naših najmlajših – osnovnošolcev – ter spodbuja čut za solidarnost s tistimi, ki so se znašli v stiski. Zbrani prispevki so namenjeni izključno za zagotavljanje toplih obrokov učencem tistih šol, ki sodelujejo v akciji s krožkom in z drugimi na svojem območju. Prostovoljci in mladi člani RK so v okviru 38 območnih združenj Rdečega križa tudi letos preko

različnih dejavnosti, kot so stojnice, predavanja, koncerti, delavnice o zdravi prehrani, likovne delavnice in natečaji, razstave ter celo gledališke predstave ter številne druge aktivnosti, spodbujali čut ljudi za vrednote humanosti in solidarnosti.

V preteklem letu so s pomočjo zbranih sredstev v kampanji Drobtinica – v skupni vrednosti več kot 50 tisoč evrov – pomagali otrokom iz socialno šibkejših okolij in jim v okviru 80 osnovnih šol, kjer je kampanja potekala, zagotovili 21 tisoč toplih obrokov.

Brezplačnih kosil je deležnih vedno manj, po nekaterih podatkih le še 15 odstotkov otrok. Ostali, ki bi jim bilo kosilo edini topli obrok, saj so nekateri v šoli do četrte ure popoldne, pa zaradi poostrenih kriterijev ostajajo lačni. Šole se soočajo z neplačevanjem nekaterih staršev, ki so plačilno nesposobni. Zaradi tega bi jim Rdeči križ rad priskočili na pomoč.

Anemarie Hrastnik

RECEPT

Jesenska juha iz hokaido buče

Potrebujemo:

hokaido buča
čebula
olivno olje
himalajska sol
poper
za posip lanena in sončnična semena, sezam

Postopek:

Čebulo narežemo in popražimo, da postekleni. Hokaido bučo olupimo in narežemo na približno 2x2 cm velike koščke ter jo dodamo k čebuli. Zalijemo s toliko vode, da so vsi koščki v vodi. Kuhamo, dokler niso buče mehke. Zmešano s paličnim mešalnikom, da dobimo gosto juho. Dodamo toliko vode, da dobimo zeleno gostoto, in popopravimo ter posolimo.

V ponvi prepražimo mešanico semen (ravno toliko, da so topla) in serviramo zraven juhe.



Patricija in Anica Mehle

PŠ VRH

Jabolčna pita z Lutko Putko

Lutka Putka je prav posebna lutka. Ima velike oči, da lahko čim več vidi, ter veliko srce, ker ima rada vse okoli sebe. Zna plesati, peti in speči najboljšo jabolčno pito.

Z učenci smo spekli jabolčno pito po receptu, ki nam ga je predala Lutka Putka. Združili smo interesno dejavnost, naravoslovje in tehniko ter gospodinjstvo in se preizkusili v kuharskih spretnostih. Recept je bil preprost, zato je vsak učenec poprijel za svoje delo in že je kmalu

slastno dišalo po celi šoli. Z veseljem delimo recept tudi z vami. Poprosite za pomoč tudi svojo družino in specite slastno pito tudi pri vas doma. Pa dober tek oziroma »kokonjam«, kot bi rekla Putka.

Jabolčna pita

(recept Lutke Putke)

23 zvrhanih žlic moke pretresemo v posodo, ji dodamo 250 g masla, ščepec soli, 1 veliko žlico sladkorja in 2 jajci. Zgnetemo maso, jo oblikujemo v kepico in počakamo pol ure, da testo počiva. Polovico testa razporedimo po pekaču in ga namažemo s šipkovo marmelado. Nadevamo olupljena (na koščke narezana) jabolka, pokapljamo s sokom pol limone, naribamo malo limonine lupine, potresemo z 1 zvrhano žlico mletih orehov in malo cimeta ter sladkamo z 1 žlico sladkorja. Preostalo polovico v trakovih položimo v obliki mreže na jabolčni nadev. V pečici pečemo 50 minut na 180 stopinjah Celzija. Postrežemo toplo in s kepico vaniljevega sladoleda. Kokonjam!

Klaudija Košenina



Načrtovane aktivnosti v okviru Zdrave šole v šolskem letu 2015/16

Skupina Zdrave šole si je v letošnjem šolskem letu zastavila deset prednostnih nalog:

1. HRANA LOKALNIH PRIDELOVALCEV

V šolsko prehrano bomo skušali večkrat vključiti lokalno pridelano hrano.

IZVAJALKE: vodja šolske prehrane in kuharice.

2. PROMOCIJA DUŠEVNEGA ZDRAVJA

Razredniki, strokovni delavci in drugi učitelji bomo v letošnjem šolskem letu 2015/16 skušali v vseh razredih izvesti od 3 do 5 ur aktivnosti, ki so namenjene promociji duševnega zdravja v šoli.

Aktivnosti bodo potekale preko delavnic, socialnih iger v okviru oddelčnih skupnosti ali rednega pouka in dnevov dejavnosti.

IZVAJALCI: razredniki, učitelji, ki so za to usposobljeni, in učenci.

3. MEDIACIJA

Izvajali bomo ŠOLSKO in VRSTNIŠKO MEDIACIJO ter mediacijo za najmlajše.

IZVAJALCI: vsi šolski mediatorji.

4. EKO VRTOVI IN PRIPRAVA HRANE

Obdelovanje šolskih gred in priprava hrane na zdrav način.

IZVAJALCI: PŠ Šentrupert, PŠ Vrh, nadarjeni učenci in mentorji.

5. POVEJMO DRUG DRUGEMU

Zbiranje lepih spominov in misli devetošolcev, ki jih namenjajo drug drugemu.

IZVAJALKE: Dragica Brinovec, Mojca Povše in Lidija Toplišek z devetošolci.

6. KRATKOČASNIK

Teme o zdravju, ki nas bodo opominjale, usmerjale in navdihnile za zdrav slog življenja.

IZVAJALCI: Tanja Drolec z učenci.

7. MEDGENERACIJSKO POVEZOVANJE

Pomoč starejšim, povabilo na prireditve, priprava presenečenj za starejše in mlajše, Simbioza in Simbioza giba, obiski Hiše generacij Laško in doma za ostarele ...

IZVAJALCI: Metka Čulk s prostovoljci, vsi učitelji PŠ Vrh, Rečica in Šentrupert z učenci, mentorji in krožkarji RK, folkloristi in pevci pevskih zborov ...

8. IZŠTEKANI IN EFEKT

Preventivna programa o drogah in alkoholizmu za učence in starše.

IZVAJALCI: Biljana Jošovc in Brigita Kovač ter zunanji sodelavci – Utrip

9. VARNO S SONCEM

Izvajanje preventivnega programa VVS

IZVAJALCI: učitelji naravoslovja, biologije, vodja projekta in učenci prostovoljci zadnjega triletja.

10. KAM Z ODPADKI

Načrtno osveščanje in opozarjanje otrok o ločevanju odpadkov.

IZVAJALCI: vsi delavci šole.

PŠ ŠENTRUPERT

Tetka Jesen

Učenci so za naravoslovni dan Tetka Jesen v šolo prinesli jesenske pridelke. Razdelili smo se v skupine in drug za drugega pripravili delavnice.

Pripravili smo tržnico, kjer so učenci lahko kupovali jesenske pridelke, banko, kjer so učenci dobili bančno knjižico in denar za nakup, sadno kupo, ki so jo učenci kupili in pojedli pri malici,

ustvarjalno delavnico, na kateri so nastali čudoviti izdelki in kostanj, ki smo ga za zaključek zunaj spekli in se z njim tudi posladkali.

Martina Šolinc

David Mraz: »Najbolj zabavno mi je bilo, ko smo pekli kostanj.«

David Zajc: »Najboljše od vsega je bilo, ko smo se posladkali s sadno kupo.«

Nika Petrovič: »Bila sem prodajalka na tržnici. Najboljše je bilo, da sem lahko prodajala izdelke.«

Polona Mastnak Zajc: »Všeč mi je bilo, da sem za sadno kupo lahko rezala jabolka in hruške.«

Rene Cverle: »Najbolj všeč mi je bilo, da smo imeli zelo veliko tržnico in ogromno pridelkov za kupiti.«

Ula Rezec: »Najprej smo dobili denar in žig. Nato sem si na tržnici kupila sadje in bučnice. Najboljše pa je bilo, da sem pripravljala sadno kupo in ko smo zunaj pekli kostanj.«





EKSKURZIJA V LJUBLJANO

Navdušeni nad ključavnicami zaljubljenih

V sredo, 7. oktobra, smo se devetošolci odpravili v Ljubljano na koncert z naslovom Tolkala v orkestru (Kaj bi orkester brez tolkal). Zjutraj smo se zbrali v avli šole in se odpravili na avtobus. Vožnja je bila dokaj običajna in tiha, saj smo bili še vsi utrujeni in zaspani. Na poti v Ljubljano nam je učiteljica Martina Lorger povedala nekaj osnovnih podatkov o prestolnici. Ko smo prispeli, smo se odpravili v Cankarjev dom, kjer je bil koncert orkestra Slovenske filharmonije in slovenskega tolkalnega projekta SToP.

Koncert je bil nekoliko dolgočasen, ampak je imel dobrega povezovalca. Velikokrat smo se tudi nasmejali, saj so nam predstavili tolkala na smešen in zanimiv način. Po končani predstavi smo pomalicali in vzeli svoje dežnike ter odšli po Ljubljani z vodičko. Ogledali smo si Narodno in univerzitetno knjižnico, ki jo je zasnoval Jože Plečnik. Prav tako smo si od zunaj pogledali Slovensko filharmonijo in od daleč tudi Ljubljanski grad. Odšli smo tudi do Napoleonovega spomenika in stolpnice svetega Nikolaja, ki ima prav posebna vrata (slovenska in ljubljanska). Vodičko smo tudi prepričali, da nam

je pokazala notranjost. Od znotraj je zelo velika in vidi se, da je uporabljen slog baroka. Prav tako smo si ogledali mestno hišo Ljubljane. V sredini mestne hiše je odprt prostor, na katerem stoji vodnjak, na steni pa je vrisan zemljevid Emone. Največji vrhunec našega ogleda je bil most, na katerem so ključavnice zaljubljenih. Po končanem ogledu smo se odpravili pred parlament, kjer smo čakali avtobus. Na poti nazaj smo bili bolj veseli, saj nismo bili več utrujeni, prav tako smo bili na suhem, saj je deževalo. Na avtobusu smo prepevali in poslušali glasbo. Ekskurzija je bila kljub dežju zanimiva.

Tjaša Ravnikar



Maja Rutar

POUK SLOVENŠČINE NA DALJAVO

Slovenka v Dubaju

Iza Florjanič je Ljubljankanka, ki se je pred dobrima dvema letoma z družino začasno preselila v Dubaj. Ker se bo čez nekaj let, ko se bodo vrnila v Slovenijo, znova vključila v slovenski šolski sistem, ji Vlada Republike Slovenije v sodelovanju z ministrstvom za izobraževanje, znanost in šport ter zavodom za šolstvo omogoča dopolnilni pouk slovenščine na daljavo.

In tako je nanoslo, da sta se najini poti srečali, čeprav na daljavo. Dobila sem učenko, ki me na drugi strani, potem ko pride pozno popoldne iz šole, pričaka vsa nasmejana za računalnikom. Proti koncu preteklega šolskega leta pa me je na Skypu presenetilo njeno sporočilo: »I love dancing ... I'm proud to be a Slovenian ...«

Ne morem opisati občutkov, ki so se mi porajali, ko sem prebrala to misel, objavljeno na spletu. Vsekakor sva tej temi namenili kar nekaj besed, rodil pa se je tudi sledeči sestavek (za domačo nalogo, seveda ☺).



Dragica Brinovec

Ponosna sem, da sem Slovenka v Dubaju

Moje ime je Iza in stara sem trinajst let. To je moje drugo leto v Dubaju. Hodim v ameriško šolo, kjer je več kot petdeset različnih narodnosti.



Tukaj je moje življenje čisto drugačno. No, ne čisto drugačno, saj še vedno plešem in jezdim. Naslednji teden bom začela hoditi tudi na balet. Preden sem se preselila v Dubaj, nisem cenila dejstva, da sem Slovenka. Po selitvi sem začela spoznavati, kaj pomeni biti Slovenec. Dubaj je muslimanska država, kar pomeni, da je večina prebivalstva Arabcev, ki so muslimanske vere. Ko pogledam naokoli, vidim ženske in tudi majhne deklice, pokrite z nekakšnim šalom ali ruto. Deklice iste starosti, kot sem sama, se ne smejo

pogovarjati s fanti. Me, Slovenke, imamo veliko pravic. Lahko se oblačimo, kakor se hočemo, in družimo, s komer se hočemo. Tu sem ugotovila, da vse ženske na svetu nimajo takšnih pravic.

Zelo pogrešam Slovenijo, predvsem pa svojo preostalo družino (babico, dedka, teto, bratranca, sestrično ...) in seveda prijatelje. V Dubaju imam samo mami, očija in sestrico. Manjka pa mi preostala družina. Res je, da imam tudi tukaj prijatelje, vendar se razlikujemo: ne govorijo slovensko. Drugače se je pogovarjati in družiti s slovenskimi prijatelji.

Tu se šele zavedam, da ima Slovenija prelepo naravo in čudovite pokrajine. Tukaj, v Dubaju, imamo samo puščavo. Resda lahko v Dubaju tudi smučam, vendar samo v umetni zaprti dvorani, ki ima samo eno progo. V Sloveniji greš lahko tudi na sprehod v gozd ali v hribe, vsega tega v Dubaju ni zaradi visokih temperatur. Šele potem, ko se preseliš nekam drugam, začneš spoznavati, kakšne privilegije imaš. To so razlogi, zakaj sem ponosna, da sem Slovenka.

Iza Florjanič

SIMBIOZA GIBA

Tudi dedki in babice se znajo igrati

Čeprav je bil zunaj turoben in deževen petek, sta se iz šolske telovadnice slišala smeh in veselje mladih in starih.

Učenci petih in devetih razredov ter šolska socialna delavka Metka Čulk so se letos odločili, da bodo za svoje dedke in babice pripravili nekaj zabavnih uric. Tako so v petek dopoldne v šolo povabili svoje stare starše, da z njimi razgibajo možgane in se predvsem zabavajo in veliko smeji.

Druženje se je začelo s klepetom ob prijetni glasbi, ki je bila še iz časov, ko so bili naši stari starši mladi. Potem so pobudo prevzeli učenci devetih razredov, ki so seveda nadaljevali z ogrevanjem, saj se mora vsak človek pred športom dobro razgibati in ogreti. Po ogrevanju so začeli z vajami za možgane. Vaje so potekale

tako, da so morali povezovati roke in noge ter seveda zraven napenjati svoje možganske celice. Za še prijetnejše vzdušje so zraven vrteli poskočno glasbo. Da pa bi se počutili še mlajše, so zaplesali nagajive račke. Sledil je kratek premor, a so se zelo kmalu začeli igrati igre, ki so aktualne še danes, kot so gnilo jajce in ali je kaj trden most. Ob igrah so tudi starejši v sebi prebudili otroka in se z iskrico v očeh igrali z vnuki.

Ob koncu igranja so osnovnošolci svoje babice in dedki še pogostili z dobrotami in se poslovili z zahvalo in velikim objemom.

Eva Vujasinović in Katja Pajk

Foto: Jakob Pirš



